

ASSIGNATEN

Op een der ruilbeurzen in 1984 was ik getuige van het verhandelen van een partijtje assignaten; ik meen me te herinneren, dat het er circa 75 stuks waren.

Daar in de assignaten een brokje economische geschiedenis schuilt, had de transactie mijn belangstelling. Het pakket bestond uit een aantal onafgesneden exemplaren, een blok dus, en wat losse verformfaaide stukken.

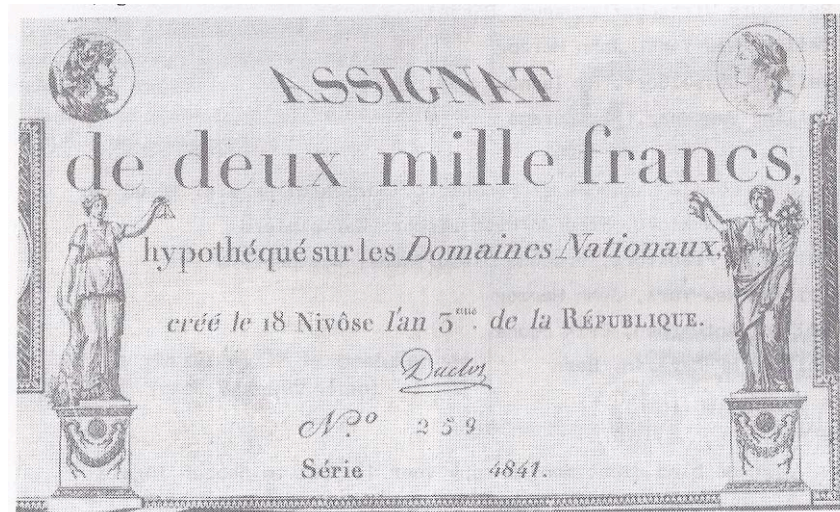
Assignaten zijn indertijd in grote aantallen uitgegeven; het ligt dus voor de hand, dat die vaker zullen worden aangeboden op ruilbeurzen en veilingen.

Vandaar dat ik er een artikeltje aan wijd.

We gaan even terug in de geschiedenis en wel naar de tijd van de Franse revolutie.

Tot de maatregelen, welke de Nationale Vergadering (1789-1791) nam, behoorden ook die, welke van economische aard waren.

Zo moesten de Fransen inkomstenbelasting en grondbelasting gaan betalen. Met de inning liep het evenwel mis.

Dus ging de Franse Staat weer tot geldlenen over, totdat het vertrouwen verdween. De Nationale Vergadering besloot in 1789, ter leniging van de geldnood, om de kerkelijke goederen te naasten. "De rijkdommen der geestelijkheid staan ter beschikking van de Natie", zo luidde de motivering.

Aldus kreeg de regering ruim 2.000.000.000,— livres aan waarde ter beschikking.

Tegen onderpand van deze waarde gaf de Franse Staat daarop assignaten (staatsschuld-bekentenissen) uit en betaalde daarmee de schulden.

Voorlopig was de financiële crisis bezworen.

Maar om in de moderne tijd te spreken, structureel was er niets veranderd.

Na verloop van tijd, toen het hele onderpand door assignaten was opgesoupeerd, was men weer even ver als voorheen.

Men nam toen het heilloze besluit om het onderpand van de assignaties te verkopen. De assignaties verloren daardoor hun dekking, dus ook hun waarde.

Inflatie was het gevolg; opstand volgde. Op de 9e Thermidor van het jaar II (*) (27 juli 1794) werd Robespierre gearresteerd en de volgende dag onthoofd.

Maar ook de nieuwe regering (Thermidor) bracht er niets van terecht.

Sommige levensmiddelen kostten het honderdvoudige van het peil van 1790.

De assignaten waren inmiddels zo gering in waarde geworden dat ze in het bedrijfsleven niet meer geaccepteerd werden.

(*) De Fransen hadden een nieuwe (revolutionaire) kalender gemaakt en een nieuwe jaartelling ingesteld.

S.D. Feenstra